

بمناسبت ۸ مارچ روز جهانی زن

تجلیل از روز جهانی زن تجلیل از تاریخ مبارزات ، فدا کاری ها ، بپا خاستن و قربانی دادن آنهاست . زمانیکه زنان کارگر و زحمتکش بخاطر احیای حقوق و شرایط زندگی بهتر و نابرابری های اجتماعی در امریکا در سال ۱۸۵۷-۵۸ بپا خاستند و سنگفرش خیابان ها را بخون خود رنگین کردند، صدای عدالتخواهی زنان بر تارک اعتراضات و حق طلبی حک گردید. بعد از آن ، دامنه این اعتراضات سراسر اروپا را فرا گرفت. بعد از مبارزات و قربانی های فراوان روز جهانی زن تولد شد. از آن تاریخ تا به امروز در سراسر گیتی از یکسو از طرف زنان و نیروهای مترقی تجلیل میگردد و از سوی دیگر تجلیل این روز از طرف دولت ها رنگ نمایشی گرفته است.

جنبش تاریخی زنان حرکتی علیه نظام سرمایداری بود . در نظام سرمایه داری تلاش می شود که مفهوم و معنای اساسی و حقیقی مبارزات و فداکاریهای زنان آگاه و زحمتکش در بوته فراموشی سپرده شود، گرچه موتور این روز خجسته توسط زنان آگاه و با رسالت در اکثر نقاط جهان باتمام موانع و اختناق به پیش میرود ، تجلیل میشود، تکامل میکند، اما متأسفانه تا هنوز در اکثر نقاط جهان ، خاصاً در کشور های استبدادی شرقی ، زن در چنبر استبداد و سنت های متروک تعصب و نابرابری قرار دارد.

امسال مثل سالهای گذشته به تجلیل از روز جهانی زن و روز مبارزه آزادیخواهانه آنها در سراسر گیتی میرویم، میبینیم که در رژیم دست نشانده اسلامی افغانستان زن هنوز هم در چنگال های خونین استبداد خشن قرون وسطایی و اسیر افسون مرد سالاری که ناشی از قوانین و سنت های فرتوت بدوی است ، قرار دارند. و همچنان در بخشی از کشورهای جهان که از برکت نظام سرمایه داری با دمسازی وهم دستی نیروهای ارتجاعی بدترین شیوه و ستم علیه زنان در اشکال خشن و بی رحم صورت میگیرد که بی تردید اختلاف فاحشی بین روح پرشور و جسم پرتلاش آنها قرار دارد. نقش زنان را در زمان جنبش مقاومت ضد روسی در نظر بگیریم که خلاف تبلیغات

مردسالارانه که جای زن در حصار حویلی و خانه هاست ، حضور فعالانه و مبارزاتی زنان این تصورپوچ را شاراند.همین زنان سرفراز کشور بودند که در نبردهای رویا روی علیه دشمن تا دندان مسلح در کنار نیروهای مردمی صدای نبرد آزادی خواهانه خویشرا همچو تندر در سراسرکشور به صدا در آوردند.

نیروهای تجاوزگر و مزدورانش دیوانه وار دست به گرفتاری ،شنکجه، زندانی کردن وبه گلوله بستن دست یازیدند و هزارها تن دیگر آواره دیار بیگانه شدند.این نمونه ای کوچکی از فداکاری های زنان افغانستان است.اما با درد و دریغ باید گفت که در هر زمان بنابه سنت های ناپسند وسیاست های زن ستیزانه و درهر وقت و هر در شرایطی زنان، فریاد آزادیخواهی خود را بلند کرده اند.

در جامعه مردسالار افغانستان،عنه زن ستیزی جاریست و ازطرف دلالان دین نیز این استبداد و ستم تبلیغ میگردد و لباس متبرک پوشانیده می شود. تلاش می شود تا زنان چون بردگان در بازار بیرحمی و تعصب خرید وفروش شوند. با آنها مثل متاع و کالافترار شود.اینان نمیدانند که خود شان به حیث مردان،همیشه مثل سلف خویش در قفس های تنگ وتاریک زندانی هستند. اینگونه مردان برای خود از سنت،مذهب ، تعصب، زره و شمشیر میسازند.

درکشورخون وماتم ما بعد از سقوط لنگی و بقدرت رسیدن قره قلی در کنار حضورگسترده نیروهای خارجی،تمامی سرنا های عتیقه و جدید، بخاطر آزادی و دموکراسی ،آزادی زنان و جامعه مدنی ،... سرچپه پف گردیدند. همه میدانند که هنوز وضع زنان در افغانستان رقتباراست. بیکاری،فقر، فحشا، گدایی،بی سرپنایی ، تجاوز،خشونت ،قاچاق زنان،ازدواج های اجباری ... وصد ها خشونت و ستم دیگری که هر روزه از زنان محروم قربانی میگردد.

در سال های پسین،استبداد سرکاری و استبداد خانگی با لایه های گونا گون مرد سالارانه آن در سراسر کشور تسلط یافته است.خود سوزی و استثمار جنسی یکی از آفت هایی است که از برکت رژیم و حامیان جهانی اش تا سطح شرم آوری گسترش یافته است. فحشا و روسپیگری بر مبنای دو عامل استوار گردیده است:

قوا و پایگاه های خارجی

گروه های مافیایی ، غاصبین و زورمندان

پول دارهای نو بدوران رسیده

وضع موجود،زمینه را برای فحشاء گسترده ،مساعد کرده است.در کشوری که 14 سال جهاد علیه کفر و فحشا صورت گرفته است،در کشوری که 5 سال جمهوری

اسلامی داشته است و در سرزمینی که 5 سال امارت اسلامی را دیده است یعنی در خطه ای که بیش از دو دهه علیه فساد و فحشا جهاد شده است اینک بر مبنای سه عامل فوق الذکر، فحشای رسمی و غیر رسمی به طور وحشتناک رویانده شده است. این فحشا مانند صد ها بلا و آفت دیگر بر دوش زنان افغان و زنان غیر افغان تحمیل شده است.

فحشای موجود در افغانستان نوع دیگری از بهره کشی جنسی است. باندهای مافیایی بی در افغانستان عرض وجود کرده اند که فحشا را مدیریت میکنند و از این طریق پول های زیادی را نصیب میگردند و هزاران هزار فامیل را در خاک سیاه مینشانند. مبارزه علیه باند هایی که به بهره کشی جنسی مصروفند، یکی از کار هایی است که زنان آگاه و مردان مسؤل به افشای آن پردازند و جلو رشد سیستماتیک فحشا را بگیرند.

به امید روزیکه نیروهای فعال سیاسی، مدنی و اجتماعی در تمام عرصه ها مبارزه سالم و بی امان را در برابر این همه نا برابری ها و زن ستیزی ها بعنوان یک بدیل نیرومند پا به عرصه مبارزه در راه حقوق پا مال شده زنان ستمکش افغانستان و سراسر جهان بردارند. به امید آن روز

فرخنده باد هشت مارچ روز جهانی زن